

KAHDENLAISIA SYNTISIÄ

Synti sanana ei ole tämän päivän muotisanana. Se haluttaisiin vesittää ja poistaa, niin että lopulta ihmiset saisivat elää täysin luvallisesti mielihalujensa mukaan. Tosiasia on kuitenkin, että synti on olemassa. Se vaikuttaa ruumiissamme ja elämässämme. Jumala on itse määrittänyt synnin ja on jopa sulkenut ihmisyyden synnin vankilaan. (Room.11:32, Gal.3:22) Kun jokin asia on vääryyttä ja pahuutta, se ei muutu sillä, että alamme väittämään asian olevan muuta. Eräänä päivänä joudumme vastaamaan teoistamme. (Hepr.9:27)

Kun kaikki ihmiset ovat syntisiä – pelkästään jo Raamatun sanan ilmoituksen perusteella - niin mistä uskossa ja pelastumisessa sitten on kysymys? Emme voi sille mitään, että syntiä on - jokaisessa uskovaissessakin. Jokainen lankeaa ja poikkeaa oman ruumiinsa heikkouden tähden - *toiset ylpeyteen, toiset kateuteen, vihaan, valheeseen, pahanpuhumisiin, moraalittomuuteen, jne...* Mikä vain onkaan heikkoutemme, se tekee meistä syntisiä. - Raamattua tuntevat ovat ymmärtäneet, että pelastuksessa on kysymys suhteesta Jumalaan, Hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen, lunastukseen ja armolahjaan - uskon kautta. Tämä uskon suhde määrittelee myös suhdettamme syntiin ja pahuuteen. Jokainen Jeesusta rakastava ihminen alkaa vihata ja karttaa pahuutta. Se on parannuksen tekemistä, jossa asenne syntisyyttä kohtaan muuttuu inhoksi ja syntiä karttavaksi.

Toisin sanoen on *kahdenlaisia syntisiä*: Niitä, jotka elävät ja rakastavat syntielämää, ja niitä, jotka pyrkivät elämään erossa synnistä turvautuen Jumalan Pojan ikuiseen sovitusuhriin ja ottaen siinä armon avuksi oikeaan aikaan. Toiset eivät siis kuulu synnille - synnin olemassaolosta huolimatta. He ovat ymmärtäneet, että ainoa synnistä vapauttava ja puhdistava lähde on Jeesuksen Kristuksen Pyhä Sovintoveri. Tuo avoin lähde on jokapäiväistä puhdistumista varten, niin kuin ruumiimmekin pesemme likaannuttamamme, samoin saamme huutoa sielumme synneistämme.

"Sinä päivänä on Daavidin suvulla ja Jerusalemin asukkailla oleva avoin lähde syntiä ja saastaisuutta vastaan." Sak.13:1

Mikä sitten on vanhurskautta, jos me kaikki olemme syntisiä? - Se onkin jostain, joka annetaan meille meidän ulkopuolelta - lahjaksi ja ansiotta! Se on Jumalan lupaus jokaiselle, joka usko

Hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen!

Mitä hyötyä sitten parannuksen tekemisestä on, jos kuitenkin ruumiissamme asuu synti? Parannuksen tekeminen on enemmän asenne, kuin jokin yksittäinen teko. Se on luja

päätös kuulua Jeesukselle, joka on voittanut synnin vallan. Paavali opetti uskovia, etteivät he antaisi synnin hallitua kuolevaisessa ruumiissaan. Miksi hän näin opetti USKOVIAT? Juuri siksi, että synti asuu yhä edelleen uskovien ruumiissa!

"Niin tekin pitääkää itsenne synnille kuolleina, mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa. Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että olette kuuliaiset sen himoille, älkääkä antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne, kuolleista eläviksi tulleina, Jumalalle, ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle. Sillä synnin ei pidä teitä vallitseman, koska ette ole lain alla, vaan armon alla. Kuinka siis on? Saammeko tehdä syntiä, koska emme ole lain alla, vaan armon alla? Pois se! Ettekö tiedä, että kenen palvelijoiksi, ketä tottelemaan, te antaudutte, sen palvelijoita te olette, jota te tottellette, joko synnin palvelijoita, kuolemaksi, tahi kuuliaisuuden, vanhurskaudeksi? Mutta kiitos Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin palvelijoita, nyt olette tulleet sydämestänne kuuliaisiksi sille opin muodolle, jonka johtoon te olette annetut, ja että te synnistä vapautettuina olette tulleet vanhurskauden palvelijoiksi! Room.6:11-18

Synnin hallintavaltaa katsellessa, voi ymmärtää sen pahan merkitystä elämälle. Syntihän pyrkii hallitsemaan ja sitomaan meidän sieluamme, omaatuntoamme, henkeämme, asenteitamme, tottumuksiamme, järkimaailmaamme, ystävyyssuhteitamme, ja ennen kaikkea jumalsuhdettamme. Synti siis vaikuttaa aivan kaikkeen - rappeuttaen ja vieden pohjaa pois hyvältä eläältä. Tähän kaikkeen Paavali sanoi: *"ÄLKÄÄ ANTAKO SYNIN HALLITTA!"* - Juuri siitä on kysymys parannuksen tekemisessä. Se on asenne ja tietoisuus synnin vallan kukistamisesta - Jeesuksen ikuisen nimen ja Veren tähden!

Tämän oivaltaminen helpottaa myös toisten syntisten uskovien kohtaamisissa. On huomattavasti helpompaa suhtautua armon työvälineillä toisiin, kun huomaa, miten paljon itse saa Jumalalta armoa - joka päivä! Meidän tulee oppia antamaan anteeksi toistenkin rikkomukset, ettei synti pääse sitä kautta hallitsemaan meitä. Pahan juoni on näet se, ettei ole väliä, millä olet

sidottu ja synnin vallassa, kunhan se vain pitää sinut otteessaan!

Synnin hallintavaltaa käsitellessä, on ymmärrettävä, että sanoutuu synnistä eroon - *ennen syntiä, synnissä ja sen jälkeen*. Missä vaiheessa vain pystyy tai kykenee, aina kannattaa vastustaa syntiä. Meitä ei vanhurskautta meidän lankeamattomuus ja kiusausten voittaminen, vaan se, että sanoudumme synnistä eroon **Jeesuksen** Sovintoverien turvautuen.

Voit olla varma, ettei yksikään meistä selviäisi taivaaseen, tai Jumalan lapsena omin ponnistuksin ja teoin. Tarvitsemme Jeesuksen lahjoittamaa armoa, jonka varassa saamme sanoutua synnin kuolettavasta vallasta irti.

"Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja - ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi. Sillä me olemme Hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme." Ef.2:8-10

Nähdessäsi siis syntisyyttäsi, nosta katseesi armahtajaan, sinun pelastajasi. Tunnusta ja hylkää synti - tietoisena siitä, että se ei saa enää vaikuttaa sinuun - Jeesuksen lunastuksen ja sovityksen tähden! Elä tässä armossa ja puhtaudessa - Jeesuksen ihmeellisessä läsnäolossa. Hän antaa sinulle kaiken, mitä elämiseen ja jumalaisuuteen tarvitaan!

"Ja niin kuin Mooses ylensi käärmeen erämaassa, niin pitää Ihmisen Poika ylennettämän, että jokaisella, joka Häneen usko, olisi iankaikkinen elämä. Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka Häneen usko, hukkuisi, vaan Hänellä olisi iankaikkinen elämä. Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan sitä varten, että maailma Hänen kauttansa pelastuisi. Joka usko Häneen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan nimeen." Joh.3:14-18

On siis kahdenlaisia syntisiä - niitä, jotka hyväksyvät syntisyytensä eläen siinä, ja sitten niitä, jotka sanoutuvat irti synnin hallintavallasta Jeesuksen nimessä, - uskoen Häneen, joka on varsinkin uskovien vapahtaja!

"Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen. Sillä siksi me vaivaa näemme ja kilvoitteleme, että olemme panneet toimomme elävään Jumalaan, joka on kaikkien ihmisten vapahtaja, varsinkin uskovien. Tätä käske ja opeta." 1.Tim.4:9-11

